

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 64

гр. Перник, 30.04.2015г.

Административен съд Перник, в закрито съдебно заседание на тридесети април през две хиляди и петнадесета година в състав:

СЪДИЯ: Игнат ***

По докладваното от съдията *** административно дело № 143 по описа за 2015г., на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба с правно основание чл.128, ал.2 от АПК на И.С.Ц. ***, с искане съдът да признае за установено по отношение на Община Перник съществуват ли или са погасени правата и задълженията по заповед 2088/02.11.1988г на кмета на Община Перник, с която е одобрен и влязъл в сила първоначалният застроителен и регулационен план за местността "****" ***, общ. Перник, в частта му улицата кв.130,131.

Ответната страна кмета на Община Перник в писмен отговор по реда на чл. 131, ал. 1 от ГПК изразява становище, че предявеният иск е недопустим, тъй като ищеца разполага с друг ред на защита, както и че не е налице спор между страните, тъй като Община Перник не твърди и не оспорва изнесените в исковата молба твърдения. Изложено е твърдение, подкрепено с писмени доказателства, че предстои отчуждаване и изграждане на обект улица между кв. 130-131 по плана на ***, като е приложена Програма за управление и разпореждане с имотите общинска собственост в Община Перник за 2015 г., в която Раздел VI, т. 4 е предвидено отчуждаване на частни имоти в *** за улица с основи точки № 499-6010-7010-8010-9010, кв. 113, 114, както и решението на ОБС Перник, с което е приета Програмата.

Съдът, намира че исковата молба с правно основание чл. 128, ал. 2 от АПК е недопустима, поради следните съображения:

Съгласно нормата на чл. 128, ал. 2 от АПК, всеки може да предяви иск, за да установи съществуването или несъществуването на едно правно отношение или на едно право, когато има интерес от това, т.е. иск по чл. 128, ал. 2 от АПК може да предяви само това лице, което има признато от АПК или друг закон субективнопроцесуално право да иска от административния съд съдебна защита – да разреши със сила на пресъдено нещо спор за съществуването на определено административно право или правоотношение. За да възникне правото на иск по чл. 128, ал. 2 от АПК е необходимо да са налице две групи условия. Първата група са да е налице спор за съществуването на съответното административно право или

правоотношение, което поражда правен интерес от търсената съдебна защита – неговото разрешаване със сила на пресъдено нещо, както и търсецкият защита по реда на чл. 128, ал. 2 от АПК да не разполага с друг ред на защита. Втората група условия за възникване правото на иск по чл. 128, ал. 2 от АПК са общите предпоставки за валидност на искането за съдебна защита, като процесуална правоспособност и дееспособност на ищеца, подведомствеността на спора, както и да са налице условията за местна и родова подсъдност.

В конкретния случай втората група условия са налице, за разлика от липсата на предпоставката, търсецкият защита по реда на чл. 128, ал. 2 от АПК да не разполага с друга процесуална възможност да се защити.

Абсолютно процесуална предпоставка, обуславяща правото на иск по чл. 128, ал. 2 от АПК и надлежното му упражняване е наличието на интерес на ищеца или липсата на друг ред на защита. Този иск е приложим по всички административни спорове, за които в АПК или друг специален закон не е предвиден ред за тяхното разрешаване. В конкретния случай е безспорно, че в чл. 128, ал. 1 от АПК не е предвиден ред за разрешаване на спора между Ц. ***, но това не стои така по отношение на реда, уреден в гл. XIII, раздел I-ви от ЗУТ.

От приложените писмени доказателства по делото, както и от изявлението на страните, крайната цел на ищеца е да получи достъп до имота си УПИ № X-1320 кв. 113 по плана на ***, който е без изход към прилежащата му улица, определяща лицето му, тъй като улицата не е прокарана на място. Прокарването на улицата е предвидено с първоначален застроителен и регулационен план за местността "****", ***, общ. Перник, в частта му улицата кв. 130-131, одобрен с влязла в сила Заповед № 2088 от 02.11.1998 г. на кмета на Община Перник и до настоящия момент не са проведени отчуждителни мероприятия и улицата не е прокарана на място.

Установителният иск по чл. 128, ал. 2 от АПК е допустим когато са налице интерес за ищеца и липса на друг ред на защита, като което и от двете условия да не е налице прави иска недопустим. Изискването да не съществува друг ред на защита, в конкретния случай не е налице. В чл. 190 от ЗУТ е уреден ред, когато съгласно ПУП, някой урегулиран поземлен имот има лице само по проектирана нова улица, преди тази улица да е открита, Общината може да прекара временно път, който да осигури достъп до съответния имот, като са уредени правилата, по които се извършва тази процедура. Този ред за защита на ищеца съществува обективно и обстоятелството дали Ц. е търсил защита по него и дали като е търсил тази защита е била успешна или неуспешна е без значение за допустимостта на предявения установителен иск. Наличието на другия ред за защита, упоменат по-горе, е пречка да възникне субективното процесуално право да се предяви установителен иск. В този смисъл са определения № 12419 от 19.10.201 г. по адм. д. № 582/2010 г. на ВАС и

определение № 2228 от 14.02.2011 г. по адм.д. № 13577 от 2010 г. на ВАС, II отделение.

Предвид изложеното съдът намира, че подадената искова молба, като недопустима следва да се остави без разглеждане и производството по делото да бъде прекратено.

С писмения отговор, подаден по реда на чл. 131 от ГПК кмета на Община Перник е направил искане за присъждане на направените по делото разноски в размер на 300 лв., съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК. Макар и ответникът да има право на разноски и при прекратяване на делото, в конкретния случай, няма данни кмета на Общината по настоящото дело да е представляван от адвокат или юрисконсулт, тъй като не е представено нито адвокатско пълномощно, нито пълномощно за защита и процесуално представителство от юрисконсулт, нито пък има данни писменият отговор да е изготвян от адвокат или юрисконсулт. На това основание, съдът намира, че не следва да се уважава предявената претенция за разноски.

Водим от изложеното и на основание чл. 159, т. 1 от АПК, съдия при Административен съд Перник

О П Р Е Д Е Л И:

Оставя без разглеждане предявеният с исковата молба от И.С.Ц. установителен иск по реда на чл. 128, ал. 2 от АПК против кмета на Община Перник.

Връща исковата молба на И.С.Ц. ***.

Прекратява производството по АД № 143/2015г. по описа на Административен съд Перник.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаване на страните за изготвянето му.

Съдия: